

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Q[uo]d filius dei et p[ro]ceden[s] ex eo sp[irit]us S. in eo assimilatus sit
q[uo]d dixit domin[us] Mosi, co[n]grega mihi. Ixx uiros, et aufera[m] de
sp[irit]u tuo, trada[m]q[ue] eis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

partim, ubi uidentur ipsi condemnati & pleriq; mortificati: facient aut uniuersaliter in die iudicii, palam ipsi iudices cōspecti sup oēm spurcitiā & oīm inquinamentū, & oēs sordes abominatiōnis, ut abijciant eas in locū immundū, in profundum inferni.

¶ Quod secundum similitudinem harum trium operationum unius dilectionis, debeamus iuuari ad intelligentiam, quod pater & filius & spiritus sanctus tres personę & unus deus sit. Ca. XVIII.

Specabile (ut arbitror) imaginē habemus hic, per quā nobis inspicabilem speculari, & ex parte cognoscere ualeamus splendorē solis æterni. Ecce enim tres operatiōes dilectiōis, nec tamen tres dilectiōes, sed una dilectiō est: Et ecce tria spiramēta hominis, anīa & cor, & utroq; fortitudo, nec tamen tres spūs unius hominis, sed unus spūs est. Sic dei tui, o Iſrahel, tres personę sunt

Similitudo trinitatis in operē dilectionis

Similitudo trinitatis in operē dilectionis

Pater & filius i diuinis, sicut anīa & mens eius in hoīe. Prouerb. 8

Pater & filius & spūs sanctus: nec tamē tres dī, sed unus est deus. Nonne aliud agit anima, & aliud cor siue mens humana? anima quippe totū corpus uiuificat, & cuncta corporis officia per quinq; sensus dispensat: cor autē siue mens in cōspectu animę est, & cū ea graditur, ac pręscribit ei cūctā quę faciat utilia. ¶ Sic quodāmodo deus pater uiuens in semetipso uita est sempiterna: filius autē siue uerbū ipsius in ipso est & in ipso erat, puidens ut faceret cūctā ualde bonā, ita ut dicat ipm uerbū, ipa sapiā. Quando pręparabat cęlos aderā, quando certa lege & gyro uallabat abyſos, quādo æthera firmabat sursum, & librabat fontes aquarum, qñ circūdabat mari terminū suū, & legē ponebat aquis, ne transirēt fines suos, qñ apē pendebat fundamenta terrę, cum eo eram, cūctā componens. Pene sic de anima architecti, qui basilicā istā siue munitiōnē illā ædificauit, loquatur cor siue mens ipsius, qñ pręcogitabat mensuras longitudinis, latitudinis, & altitudinis ædificij huius, quādo certa lege numerorū distinguebat columnas & intercolumnia, siue turres & interturria eius, qñ eligēbat lapides quadratos siue quadrandos quos in fundamēto poneret, cū ea eram, cūctā cōponens. Neq; em̄ aliter ista pręcogitaret, nisi cor siue mens cū ea esset, id est, nisi anima rationalis siue artificiosa existeret. ¶ Sed quid multa? Memento (ait quidā) qđ ignores opus eius, de quo cecinerunt uiri. Omnes homines uidēt eum, & unusquisq; intuetur procul. Ecce deus magnus uincens sciam nrām, numerus annoꝝ eius inestimabilis. Si opus eius, id est seipm̄ ignorat homo: factus em̄ est ad imaginē dei, & iccirco recte dicitur, quasi proprium op⁹ ei⁹, quātomagis ipm̄ ignorat? Non em̄ ipm̄ sed de ipso cecinerunt uiri, scilicet Moyses iste & ceteri sancti, qui maxime habuerunt sciam dei, hinc quidā illorum dicit: Quis uidit eū, & enarrauit, & quis magnificauit eū sicut est ab initio? Procul uidēt omēs, procul intuetur unusquisq;: procul (inquā) id est, per speculum & in ænigmate: Ut autē uideatur facie ad faciem, pręsentis temporis non est, sed in futuro spes ista reposita est.

Pater & filius i diuinis, sicut anīa & mens eius in hoīe. Prouerb. 8

Iob. 36;

Ecc. 43.

1. Cor. 13

¶ Quod filius dei & procedens ex eo spiritus sanctus, in eo assimilatus sit quod dicitur dominus Moysi congrega mihi septuaginta uiros, & auferam de spiritu tuo, & tradamq; eis. Caput .XIX.

Atius secundum lectionem pręscriptam tractare poterat de gloria seu claritate uultus Moysi, siue apertione libri quondam signati, sed nos tui nominis o trinitas deus in isto loco thesaurū inuenisse contenti, quod est nostri propositi, recordemur & illud de gloria eiusdē Moysi, quod pūnet ad processionē spiritus sancti. Diximus nanq; superius in quo prophetis & patriarchis, quorū non confunditur uocari deus, scilicet in Abrahamā, Isaac, & Iacob, trinus & unus deus assimilatus fuerit, nunc scdm̄ hoc mysteriū spūs sancti, promptū est dicere, qualiter in manu Moysi quoq; assimilatus sit. ¶ Crescete gloria Moysi, creuit & inuidia populi, in tm̄ quod Moysi intoleranda res uisa est, & ait ad dñm: Cur afflixisti seruum tuū? Quare non inuenio grām coram te? & cur impositi pondus uniuersi populi huius super me? Et cetera usq; finē at aliter tibi uidet, obsecro ut interficias me, & inueniā grām in oculis tuis, ne tantis afficiar malis. ¶ Operæ pretiū est animaduertere qđ dicimus, quia Moyses exemplū oīm pręlatorū, qui bene pręsunt, nīmā à subditis inuidiā patiebat, ita ut uideret ei tormētū huius importabile pondus: quia cū esset mitissimus super oēs hoīes, q morabant in terra, blasphemabat à detrahētib; & murmurātib; tanq̄ hō elatus & glorię nimis audis, in tm̄ ut nec frater ipm̄ Aaron nec soror

Heb. 11

Quō in Moyse assimilata trinitas. Num. 11

Moyſes exemplar oīm pręlatorum. Num. 12.

